

Sygn. akt VU 5288/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Marzena Foltyn-Banaszczyk

Protokolant p.o. stażysty Ewelina Hrynczyszyn

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku K. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T.

z dnia 23 maja 2014r. sygn. 496036/25 (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż ustala, że wnioskodawczyni K. K. nie jest zobowiązana do zwrotu kwoty 717,78 zł (siedemset siedemnaście złotych siedemdziesiąt osiem groszy) z tytułu części uzupełniającej renty rodzinnej za okres od 1 kwietnia 2014 roku do 30 kwietnia 2014 roku, a tym samym brak jest podstaw do dokonania potrącenia kwoty 717, 78 zł (siedemset siedemnaście złotych siedemdziesiąt osiem groszy) z pobieranej przez wnioskodawczynię renty rodzinnej.

Sygn. akt VU 5288/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 maja 2014 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. P. Terenowa w T. stwierdził, że K. K. w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku pobrała nienależnie część uzupełniającą renty rodzinnej w wysokości 717,78 złotych i zobowiązano ją do zwrotu z tego tytułu kwoty 717,78 złotych za okres od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku, która to kwota będzie potrącana z pobieranej przez wnioskodawczynię renty poczynając od 1 czerwca 2014 roku. Podstawą stwierdzenia nienależnie pobranej renty było nabycie przez wnioskodawczynię gruntów o powierzchni 1,89 ha.

W odwołaniu od powyższej decyzji skarżąca K. K. podniosła, iż nie prowadziła na przedmiotowej działce żadnej działalności rolniczej. W kwietniu 2014 roku była w ciąży, uczyła się. Działka od babci miała stanowić jej zabezpieczenie, ponieważ oboje rodziców wnioskodawczyni nie żyje. W maju 2014 roku podpisała umowę dzierżawy działki i wydzierżawiła ją teściowi.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 marca 2014 roku K. K. z domu M. złożyła wniosek o rentę rodzinną po zmarłej matce E. M..

(dowód: wniosek k. 12-13 akt rentowych)

Do wniosku K. K. załączyła m.in. zaświadczenie z Urzędu Gminy w K. z dnia 11 marca 2014 roku, iż nie posiada gospodarstwa rolnego na terenie gminy oraz zaświadczenie, iż jest uczniem III semestru Liceum Ogólnokształcącego dla (...) w R., przewidywany czas ukończenia nauki 31 sierpnia 2015 roku.

(dowód; zaświadczenie k. 19 akt rentowych; zaświadczenie k. 21 akt rentowych)

Decyzją z dnia 20 marca 2014 roku organ rentowy przyznał K. K. rentę rodzinną jako osobie jedynie osoba uprawnionej od dnia 3 marca 2014 roku, w tym 85% kwoty emerytury podstawowej w wysokości 717,78 złotych.

Wnioskodawczyni została pouczona, iż osoba, która pobrała nienależne jej świadczenia jest zobowiązana do ich zwrotu, za kwoty nienależnie pobrane uważa się świadczenia wypłacone, mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymania świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania (pkt II pouczenia).

(dowód: decyzja k. 26 akt rentowych)

Pismem z dnia 21 marca 2014 roku wnioskodawczyni została pouczona, iż jeżeli nabędzie gospodarstwo rolne lub zostanie przeprowadzone postępowanie spadkowe po zmarłych rodzicach należy bezzwłocznie powiadomić KRUS.

(dowód: pismo k. 27 akt rentowych)

W dniu 14 kwietnia 2014 roku organ rentowy przesłał wnioskodawczyni tekst zobowiązania, w którym wnioskodawczyni zobowiązała się w przypadku nienależnie pobranego świadczenia z powodu jego wypłaty mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa albo wstrzymania wypłaty w całości lub w części, do zwrotu takiej należności. Równocześnie zobowiązała się do poinformowania KRUS o okolicznościach mających wpływ na prawo do pobierania renty rodzinnej wyszczególnionych w pouczeniu decyzji.

(dowód: zobowiązanie k. 29 akt rentowych)

W dniu 7 marca 2014 roku K. K. nabyła w drodze darowizny od L. M. i H. M. (dziadków wnioskodawczyni) działkę oznaczoną w ewidencji gruntów za numerem (...) o powierzchni 1 ha, 89 arów, wchodzącej w skład nieruchomości położonej w obrębie L., w gminie K., w powiecie (...), woj. (...).

Na terenie działki nabytej przez wnioskodawczyni znajdują się rowy, lasy, pastwiska trwałe i łąki trwałe.

Wydanie przedmiotu darowizny nastąpiło w dniu podpisania umowy, tj. w dniu 7 marca 2014 roku.

(dowód: akt notarialny nr rep(...)k. 30-33 akt rentowych)

Wnioskodawczyni nie powiadomiła organ rentowy o nabyciu gospodarstwa rolnego.

(okoliczność bezsporna)

Na działce, w chwili nabycia jej przez wnioskodawczynię, nie było żadnych upraw. Ziemia stanowiła nieużytek. Na części działki rośnie młody las. Na działce nie są wypasane zwierzęta. K. K. od chwili nabycia działki, w tym również w miesiącu kwietniu 2014 roku, nie uprawiała ziemi, nie hodowała zwierząt i nie wypasała żadnych zwierząt. Nie wykonywała żadnych innych prac rolniczych, nie osiągała z ziemi żadnych przychodów, nie ubiegała się o dotację z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, nie podejmowała żadnych czynności związanych z prowadzeniem

gospodarstwa rolnego w celu osiągnięcia dochodów czy czynności polegających na zarządzaniu gospodarstwem rolnym. Zasiane młode drzewka nie przynosiły żadnych dochodów. Wnioskodawczyni nie wiązała i nie wiąże żadnych planów w zakresie działalności rolniczej z posiadaną działką. Działka miała być zabezpieczeniem majątkowym od dziadków z uwagi na trudną sytuację życiową i rodzinną wnioskodawczyni, która nie ma obojga rodziców.

W marcu i kwietniu 2014 roku wnioskodawczyni uczyła się w systemie zaocznym.

W tym okresie była w 7 miesiącu ciąży. Wnioskodawczyni urodziła dziecko w dniu 2 czerwca 2014 roku.

(dowód: zeznania K. K. k. 11v; zeznania S. K. k. 23v; zeznania P. M. k. 24; odpis aktu urodzenia k. 13; karta informacyjna k. 14; historia choroby k.16-18)

Wnioskodawczyni nie poinformowała organu rentowego o okoliczności nabycia działki, gdyż uważała, że okoliczność ta nie miała znaczenia dla jej prawa do renty rodzinnej.

(dowód: zeznania K. K. k. 11v)

W dniu 12 maja 2014 roku wnioskodawczyni zawarła ze S. K. umowę dzierżawy gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,89 ha (0,10 ha przeliczeniowego) położonego w miejscowości L. na okres 10 lat.

(dowód: umowa k. 34-35 akt rentowych)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 29 ust. 1 i 2 ustawy . z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 1998r Nr 7, poz. 25 ze zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny zmarłego. Do renty rodzinnej są przy tym uprawnieni m.in. dzieci własne jeżeli spełniają warunki do uzyskania takiej renty w myśl przepisów emerytalnych.

Podstawą wydania zaskarżonej decyzji był przepis art. 32 ww. ustawy, który stanowi, iż wypłata renty rodzinnej, przysługującej osobie pełnoletniej, ulega zawieszeniu, jeżeli uprawniony prowadzi działalność rolniczą. Przepisy art. 28 ust. 3, 4 i 6-10 oraz art. 34 stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy wypłata świadczenia ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej

Na podstawie art. 28 ust. 4 pkt 1 ustawy uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego i nie prowadzi działu specjalnego, nie licząc gruntów wydzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie nie będącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem,

c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b) lub c).

Z uwagi na nabycie przez wnioskodawczynię w dniu 7 marca 2014 roku w drodze umowy darowizny prawa własności działki o powierzchni 1,89 ha w miejscowości L. oraz nie poinformowanie o tej okoliczności organu rentowego, KRUS uznał rentę rodzinną w części wynoszącej 717,78 złotych wypłaconą wnioskodawczyni za świadczenie nienależne w

rozumieniu art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, Nr 1440) i art. 52 ust 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z treścią art. 138 ust. 2 ustawy emerytalnej za nienależnie pobrane świadczenia uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Również zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 52 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

W sprawie zatem należało dokonać oceny stanu faktycznego oraz oceny zachowania wnioskodawczynie, która co było niesporne, nie poinformowała organu rentowego o okoliczności nabycia prawa własności spornej działki. W szczególności zaś dokonać oceny czy z uwagi na sam fakt zaniechania przez wnioskodawczynię poinformowania o okoliczności nabycia prawa własności danej działki, jak chce organ rentowy, świadczenie rentowe w części obejmującej kwotę 717,78 złotych jest świadczeniem nienależnym.

W pierwszej kolejności należy z całą mocą podkreślić, iż świadczeniem nienależnym, co wynika z powołanych przepisów art. 84 ustawy systemowej i art. 138 ustawy emerytalnej (ten ostatni powołany niezasadnie z uwagi na treść art. 52 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, który odnosi się wyłącznie do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), jest takie świadczenie, które zostało przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Z powyższego wynika zatem, iż ewentualne nieprawdziwe zeznania, fałszywe dokumenty albo w inne przypadki świadomego wprowadzania w błąd organu, muszą stanowić podstawę dokonania przyznania lub wypłacenia danego świadczenia. Nie mogą być to zatem okoliczności, które są obojętne dla przyznania czy wypłacenia świadczenia. Inaczej mówiąc, okoliczności, które są podane fałszywie czy zatajone, a które nie mają żadnego wpływu na przyznanie prawa do świadczenia czy jego wypłaty, nie mogą stanowić podstawy go uznania przyznanego czy wypłaconego świadczenia za nienależne, a w konsekwencji rodzić obowiązku jego zwrotu. Tylko bowiem okoliczności doniosłe prawnie mogą być rozumiane jako podstawa przyznania danego świadczenia. Tylko obowiązek poinformowania zatem o takich okolicznościach spoczywa na świadczeniobiorcy, w tym wnioskodawczynie, co jednoznacznie wynikało z pouczeń i zobowiązania. W pouczeniu i zobowiązaniu jest mowa o okolicznościach mających wpływ na prawo do pobierania renty socjalnej, tj. powodujących ustanie czy zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymania świadczeń w całości lub w części.

Należało zatem ocenić czy okoliczność, iż wnioskodawczynie w drodze darowizny nabyła prawo własności przedmiotowej działki stanowi okoliczność, która ma wpływ na prawo wnioskodawczynie do renty rodzinnej, a co za tym idzie, czy nie ujawnienie tej okoliczności we wniosku o rentę rodzinną, czy w trakcie jej pobierania, skutkowało uznaniem wypłaconego wnioskodawczynie świadczenia w wysokości 717,78 złotych za miesiąc kwiecień 2014 roku za świadczenie jej nienależne.

W tym celu należało dokonać ustaleń czy wnioskodawczyni w miesiącu kwietniu 2014 roku prowadziła działalność rolniczą na przedmiotowej działce. Ustaleń takich organ rentowy nie czynił albowiem wyszedł z założenia, że sam fakt posiadanych powyżej nieruchomości rolnych w okresie pobierania świadczenia rentowego był równoznaczny z prowadzeniem działalności rolniczej. W konsekwencji zaś uznał, iż sam brak podania informacji przez wnioskodawczynię, że jest właścicielką gospodarstwa rolnego, uzasadnia uznanie świadczenia wypłaconego w kwietniu 2014 roku za nienależne.

Sąd Okręgowy nie podzielił tego stanowiska organu rentowego.

W szczególności należy z całą mocą podkreślić, iż w zakresie oceny nienależności świadczenia dominujące znaczenie ma brak faktycznego prowadzenia działalności rolniczej nad przesłanką wynikającą z art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jedn. tekst: Dz. U z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.). (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 15 stycznia 2009 roku, III AUa 1511/07, OSAŁ 2009/2/18). Sąd Apelacyjny odniósł się ww. wyroku do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2004 roku, II UZP 5/04 (OSNP 2004, nr 22, poz. 389), w której Sąd Najwyższy zajął stanowisko na gruncie stanu faktycznego, w którym rolnik rencista, pobierający rentę w pełnej wysokości, nie powiadomił organu rentowego o zerwaniu umowy dzierżawy przez dzierżawcę.

W orzecznictwie przyjmuje się przy tym, że art. 28 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie pochłania wszystkich wypadków, w których ustawodawca uznaje, że działalność rolnicza nie jest prowadzona, czy też dopuszcza - poza tym uznaniem - inne jeszcze wypadki nieprowadzenia takiej działalności i uwzględnia je przy zawieszaniu prawa do świadczeń. Zasadnicza kwestia sprowadza się zatem do wykładni pojęcia "prowadzenia działalności rolniczej", a w szczególności, czy zawieszenie w całości lub części prawa do świadczenia rentowego lub emerytalnego należy powiązać z samym faktem bycia właścicielem gospodarstwa rolnego lub wykonywania nad nim władztwa, czy też koniecznym jest dodatkowo, aby na jego obszarze osoba będąca rolnikiem prowadziła osobiście i na własny rachunek działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej, w rozumieniu art. 6 ust. 1 i ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Sąd Najwyższy dokonując wykładni analizowanego pojęcia w kontekście zawieszenia w całości lub w części prawa do świadczenia wskazał na jego nieprzystawalność z pojęciem własności (posiadania) gospodarstwa rolnego. W wyroku z dnia 8 stycznia 1997, II UKN 39/96, OSNAPiUS 1997/16/299, a następnie w uchwale z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04 Sąd ten stanął na stanowisku, i tę wykładnię Sąd Okręgowy w pełni podziela, że nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 ustawy wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. W uzasadnieniu powołanej uchwały Sąd Najwyższy wskazał na specyficzną konstrukcję prawną art. 28 ust. 4 ustawy. Zastosowana w nim technika legislacyjna sugeruje przyjęcie, że wyliczenie zawarte w punktach 1-4 służy wyłącznie ułatwieniom dowodowym. Rolnicy będący właścicielami gospodarstw wymienionych w powołanym wyżej przepisie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie muszą wykazywać, że nie prowadzą w nich działalności rolniczej; ten fakt uznaje sam ustawodawca. Przepis ten zawiera domniemanie, które każdorazowo może zostać obalone przez zainteresowanego poprzez adekwatne środki prawne. Właściciele gospodarstw rolnych mogą dowodzić, że nie są rolnikami, gdy nie prowadzą na nich działalności rolniczej. Przy czym w orzecznictwie wskazuje się, iż pojęcie prowadzenia działalności rolniczej zostało w ustawie tylko częściowo zdefiniowane - przez określenie pojęcia rolnika i charakteru działalności rolniczej. Przypisanie ubezpieczonemu tego rodzaju aktywności musi być poprzedzone ustaleniem, iż podejmuje on wszelkie czynności niezbędne do prawidłowego funkcjonowania gospodarstwa, a mogą być nimi działania organizacyjne, kierownicze, jak i osobiste zaangażowanie w bezpośrednim wykonywaniu pracy fizycznej w gospodarstwie (zob. uzasadnienie wyroku Sadu Najwyższego z dnia z dnia 19 lipca 2001 r., sygn. akt UKN 492/00 OSNP 2003, Nr 9, poz. 233).

Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 grudnia 2004 r., w sprawie III AUa 598/04, Apel. W-wa 2005/4/16 (LEX), w którym uznał, że zawieszenie wypłaty emerytury rolniczej nie dotyczy osoby jedynie posiadającej gospodarstwo rolne, ale tylko takiej osoby, która gospodarstwo rolne prowadzi i gospodarstwo

to przynosi jej dochód. Przy tym wskazać należy, iż za prowadzenie działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym należy traktować zespół czynności, bez których dane gospodarstwo nie mogłoby prawidłowo funkcjonować (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 1988 r., III UZP 8/88, OSNC 1988/12/166).

W konkluzji powyższych rozważań własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego pozostają więc poza sferą ubezpieczenia społecznego rolników, a więc nie mogą mieć wpływu na wysokość pobieranych świadczeń, wobec czego uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia może zależeć tylko od faktycznego zaprzestania działalności rolniczej. (tak por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 września 2014 r., III AUa 2548/13, LEX)

Przepisu art. 28 ustawy o u.s.r., nie można zatem, jak chce organ rentowy, interpretować w oderwaniu od art. 6 pkt 1 i 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Zgodnie bowiem z art. 6 pkt 1 rolnikiem jest pełnoletnia osoba fizyczna, zamieszkująca i prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osoba, która przeznaczyła grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego do zalesienia. Pod pojęciem działalności rolniczej należy natomiast rozumieć działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej (art. 6 pkt 3 ustawy).

Przepis art., 28 ust. 4 ustawy wprowadza zatem jedynie domniemanie prawne o charakterze wzruszalnym i właściciele gruntów mogą dowodzić, że nie są rolnikami w rozumianemu art. 6 ustawy. Oznacza to w praktyce, że jeżeli ubezpieczony wykaże, że nie prowadzi działalności rolniczej we wskazanym powyżej rozumieniu, to przysługująca mu część uzupełniająca świadczenia nie ulega zawieszeniu.

W rozpoznawanej sprawie spornym było prowadzenie przez wnioskodawcę działalności rolniczej w okresie od nabycia własności nieruchomości działki w L. do 30 kwietnia 2014 roku na tej nieruchomości rolnej (a w konsekwencji zasadność żądania zwrotu świadczenia wypłaconego za okres od 1 kwietnia 2014 roku do 30 kwietnia 2014 roku w wysokości 717,78 złotych).

W ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony materiał dowodowy dowodzi, iż wnioskodawczynie nie prowadziła w przedmiotowym gospodarstwie rolnym żadnej działalności rolniczej. Sąd poczynił ustalenia faktyczne w tym zakresie w oparciu o zeznania świadków i wnioskodawczynie. Wynika z nich jednoznacznie, iż na działce, w chwili nabycia jej przez wnioskodawczynię, nie było prowadzonych żadnych upraw. Ziemia stanowiła nieużytek. Na części działki rósł młody las. Część działki stanowią rowy. Na działce nie były wypasane zwierzęta. K. K. od chwili nabycia działki, jak również w miesiącu kwietniu 2014 roku, nie uprawiała ziemi, nie hodowała zwierząt i nie wypasała żadnych zwierząt. Nie wykonywała żadnych innych prac rolniczych, nie osiągała z ziemi żadnych przychodów, nie ubiegała się o dotację z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, nie podejmowała żadnych czynności związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego w celu osiągnięcia dochodów czy czynności polegających na zarządzaniu gospodarstwem rolnym. Zasiane młode drzewka nie przynosiły żadnych dochodów.

Okoliczności jaką działkę otrzymała wnioskodawczynie wynikają również z opisu działki zawartego w akcie notarialnym. Wynika z niego, iż nie są to pola, lecz las, rowy i częściowo łąki.

Należy podkreślić również, że wnioskodawczynie nie miała możliwości prowadzenia takiej działalności rolniczej. W tym okresie uczyła się i była w ciąży. Jej mąż zaś jest zatrudniony poza rolnictwem. Wnioskodawczynie nie wiązała i nie wiąże również żadnych planów w zakresie działalności rolniczej z posiadaną działką. Działka miała być zabezpieczeniem majątkowym od dziadków z uwagi na trudną sytuację życiową i rodzinną wnioskodawczynie, która nie ma obojga rodziców.

W tym stanie rzeczy należało uznać, iż K. K. nie prowadziła działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniach społecznych rolników. Nie prowadziła bowiem jakiegokolwiek działalności w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej.

Skoro zatem wnioskodawczyni od daty nabycia prawa własności działki nie prowadziła działalności rolniczej, to brak było podstaw do uznania, że nie ujawnienie przez wnioskodawczynię okoliczności nabycia prawa własności przedmiotowej działki miało znaczenie dla nabycia prawa do renty rodzinnej i wypłaty świadczenia. Skoro bowiem nie prowadziła działalności rolniczej na działce, informacja o posiadaniu działki była prawnie obojętna dla przyznania prawa do renty rodzinnej i jej wypłaty. Własność lub posiadanie gospodarstwa rolnego, jako takie, obecnie pozostaje poza sferą stosunku ubezpieczenia społecznego rolników i są prawnie obojętne przy objęciu ubezpieczeniem. Nie może mieć zatem wpływu na przyznanie prawa do świadczenia czy na jego wysokość. (tak por. ww. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 roku). Fakt zatem, iż wnioskodawczyni nie poinformowała o tej okoliczności nie uzasadnia zastosowania przepisów art. 138 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS czy art. 84 ust.2 ustawy systemowej.

Świadczenie, które pobrała wnioskodawczyni z tytułu renty rodzinnej w okresie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2014 roku nie było zatem świadczeniem nienależnym w rozumieniu art. 138 ustawy o emeryturach i rentach z FUS czy art. 84 ustawy systemowej i jako takie nie podlega zwrotowi czy potrąceniu z bieżących wypłat.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.